

Arrest

nr. 271 678 van 22 april 2022

in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV en RvV X / IV en RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X
 3. X
 4. X

Wettelijk vertegenwoordigd door hun ouders: X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. HERSENS
Rue Jondry 2A
4020 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarige kind X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 4 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2021.

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarige kind X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 4 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2021.

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarige kind X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 4 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2021.

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarige kind X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 4 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 24 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. HERSSENS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Venezolaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit San Cristobal. U heeft uw land van herkomst verlaten in juni 2018 in het gezelschap van uw moeder, (...), uw broer (...) en uw zus (...). Uw vader, (...), was reeds een half jaar eerder naar België gekomen. Uw zus (...) werd in België geboren. Op 23 november 2017 diende uw vader een verzoek om internationale bescherming in. Op 2 juli 2018 diende uw moeder een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 10 april 2019 een weigeringsbeslissing genomen. Op 13 mei 2019 dienden uw ouders een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 10 november 2020 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Uw ouders dienden op 1 december 2020 een volgend verzoek in. Op 23 februari 2021 werd dit verzoek niet-ontvankelijk verklaard omdat er geen nieuwe elementen aangebracht werden. Uw ouders gingen in beroep tegen deze beslissing op 8 maart 2021 en op 2 juli 2021 werd dit beroep verworpen. Op 12 juli 2021 dienden uw ouders vervolgens een derde verzoek in, waar ze op 28 juli 2021 afstand van namen.

Op 4 augustus 2021 diende u in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Uw broer en zussen deden hetzelfde. Uw moeder haalde in uw hoofde aan dat ze het geweld van de bendes vreest.

Bovendien dient u ter staving van uw verzoek de volgende documenten in: een videoreportage en drie artikelen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen, uw documenten en uit het administratief dossier blijkt immers dat u nog geen acht jaar was op het moment van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Gezien uw jeugdige leeftijd was een persoonlijk onderhoud niet mogelijk. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud gehouden met uw moeder.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan

verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit uw administratieve dossier en uit uw verklaringen op het Commissariaatgeneraal dat uw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek, waarvoor de beslissing nu definitief is. Uw moeder verklaarde dat ze vreest dat benedeleden nog steeds op zoek zijn naar u en uw gezin. Verder haalde ze aan dat ze vreest dat u het slachtoffer zal worden van het bendegeweld (CGVS, p. 5). Uw ouders verwezen echter ook al naar dit element in hun verzoeken om internationale bescherming. Er kon geen nood aan internationale bescherming in uwen hoofde uit worden afgeleid.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Ook de documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Deze artikelen en reportage verwijzen immers naar de algemene situatie in uw regio. Hieruit kan voor u persoonlijk geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Venezolaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit San Cristobal. U heeft uw land van herkomst verlaten in juni 2018 in het gezelschap van uw moeder, (...), uw broer (...) en uw zus (...). Uw vader, (...), was reeds een half jaar eerder naar België gekomen. Uw zus (...) werd in België geboren. Op 23 november 2017 diende uw vader een verzoek om internationale bescherming in. Op 2 juli 2018 diende uw moeder een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 10 april 2019 een weigeringsbeslissing genomen. Op 13 mei 2019 dienden uw ouders een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 10 november 2020 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Uw ouders dienden op 1 december 2020 een volgend verzoek in. Op 23 februari 2021 werd dit verzoek niet-ontvankelijk verklaard omdat er geen nieuwe elementen aangebracht werden. Uw ouders gingen in beroep tegen deze beslissing op 8 maart 2021 en op 2 juli 2021 werd dit beroep verworpen. Op 12 juli 2021 dienden uw ouders vervolgens een derde verzoek in, waar ze op 28 juli 2021 afstand van namen.

Op 4 augustus 2021 diende u in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Uw broer en zussen deden hetzelfde. Uw moeder haalde in uwen hoofde aan dat ze het geweld van de bendes vreest.

Bovendien dient u ter staving van uw verzoek de volgende documenten in: een videoreportage en drie artikelen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen, uw documenten en uit het administratief dossier blijkt immers dat u nog geen acht jaar was op het moment van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Gezien uw jeugdige leeftijd was een persoonlijk onderhoud niet mogelijk. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud gehouden met uw moeder.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit uw administratieve dossier en uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek, waarvoor de beslissing nu definitief is. Verder haalde ze aan dat ze vreest dat u het slachtoffer zal worden van het bendegegeweld (CGVS, p. 5). Uw ouders verwezen echter ook al naar dit element in hun verzoeken om internationale bescherming. Er kon geen nood aan internationale bescherming in uwen hoofde uit worden afgeleid.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Ook de documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Deze artikelen en reportage verwijzen immers naar de algemene situatie in uw regio. Hieruit kan voor u persoonlijk geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de derde verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Venezolaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit San Cristobal. U heeft uw land van herkomst verlaten in juni 2018 in het gezelschap van uw moeder, (...), en uw zussen (...) en (...). Uw vader, (...), was reeds een half jaar eerder naar België gekomen. Uw zus (...) werd in België geboren. Op 23 november 2017 diende uw vader een verzoek om internationale bescherming in. Op 2 juli 2018 diende uw moeder een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 10 april 2019 een weigeringsbeslissing genomen. Op 13 mei 2019 dienden uw ouders een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 10 november 2020 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van

de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Uw ouders dienden op 1 december 2020 een volgend verzoek in. Op 23 februari 2021 werd dit verzoek niet-ontvankelijk verklaard omdat er geen nieuwe elementen aangebracht werden. Uw ouders gingen in beroep tegen deze beslissing op 8 maart 2021 en op 2 juli 2021 werd dit beroep verworpen. Op 12 juli 2021 dienden uw ouders vervolgens een derde verzoek in, waar ze op 28 juli 2021 afstand van namen.

Op 4 augustus 2021 diende u in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Uw zussen deden hetzelfde. U haalde aan dat u het geweld van de bendes vreest.

Bovendien dient u ter staving van uw verzoek de volgende documenten in: een videoreportage en drie artikelen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd uw dossier toegewezen aan een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit uw administratieve dossier en uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek, waarvoor de beslissing nu definitief is. U verklaarde dat het erg gevaarlijk is in Venezuela en dat u vreest dat u het slachtoffer zal worden van het bendegeweld (CGVS, p. 5). Uw ouders verwezen echter ook al naar dit element in hun verzoeken om internationale bescherming. Er kon geen nood aan internationale bescherming in uw hoofde uit worden afgeleid.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Ook de documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Deze artikelen en reportage verwijzen immers naar de algemene situatie in uw regio. Hieruit kan voor u persoonlijk geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de vierde verzoekende partij als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Venezolaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit San Cristobal. Uw gezin, met name uw moeder, (...), uw broer (...) en uw zussen (...) en (...) hebben uw land van herkomst verlaten in juni 2018. Uw vader, (...), was reeds een half jaar eerder naar België gekomen. U werd in België geboren. Op 23 november 2017 diende uw vader een verzoek om internationale bescherming in. Op 2 juli 2018 diende uw moeder een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in naam van uw broer en zussen als vergezellende minderjarigen werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 10 april 2019 een weigeringsbeslissing genomen. Op 13 mei 2019 dienden uw ouders een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 10 november 2020 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

U werd geboren op 10 oktober 2020. Uw ouders dienden op 1 december 2020 een volgend verzoek in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Op 23 februari 2021 werd dit verzoek niet-ontvankelijk verklaard omdat er geen nieuwe elementen aangebracht werden. Uw ouders gingen in beroep tegen deze beslissing op 8 maart 2021 en op 2 juli 2021 werd dit beroep verworpen. Op 12 juli 2021 dienden uw ouders vervolgens een derde verzoek in, waar ze op 28 juli 2021 afstand van namen.

Op 4 augustus 2021 diende u in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Uw broer en zussen deden hetzelfde. Uw moeder haalde in uwen hoofde aan dat ze het geweld van de bendes vreest.

Bovendien dient u ter staving van uw verzoek de volgende documenten in: een videoreportage en drie artikelen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen, uw documenten en uit het administratief dossier blijkt immers dat u nog geen acht jaar was op het moment van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Gezien uw jeugdige leeftijd was een persoonlijk onderhoud niet mogelijk. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud gehouden met uw moeder.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek

rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit uw administratieve dossier en uit uw verklaringen op het Commissariaatgeneraal dat uw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek, waarvoor de beslissing nu definitief is. Uw moeder verklaarde dat ze vreest dat bendeleden nog steeds op zoek zijn naar u en uw gezin. Verder haalde ze aan dat ze vreest dat u het slachtoffer zal worden van het bendegeweld (CGVS, p. 5). Uw ouders verwezen echter ook al naar dit element in hun verzoeken om internationale bescherming. Er kon geen nood aan internationale bescherming in uwen hoofde uit worden afgeleid.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Ook de documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Deze artikelen en reportage verwijzen immers naar de algemene situatie in uw regio. Hieruit kan voor u persoonlijk geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de rechtspleging

De verzoekende partijen zijn broer (rolnummer 269 801) en zussen (rolnummers 269 797, 269 799 en 269 804). Verzoekende partijen beroepen zich blijkens de inhoud van de bestreden beslissingen en de verzoekschriften op dezelfde motieven. Met het oog op een goede rechtsbedeling en gelet op hun onderlinge verknochtheid worden de voormelde zaken dan ook gevoegd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In het enige middel voeren verzoekende partijen het volgende aan: *“Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, de artikelen 10 en 33 van Richtlijn 2013/32, artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Unie, van artikelen 3, 6, 16, 22, 28 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 2 en 3 van de wet dd. 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 26 van het KB tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS, het algemeen beginsel van voorzichtigheid, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid, van de samenwerkingsplicht”*.

3.2. Verzoekende partijen, in het kader van onderhavig beroep wettelijk vertegenwoordigd door hun ouders, dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2021, getiteld *“niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)”*, waarbij hun verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

3.3. Luidens artikel 57/1, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet wordt *“Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli*

2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.”

De ouders van verzoekende partijen dienden eerder een verzoek om internationale bescherming in. Hun eerste verzoek werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 243 900 van 10 november 2020 omdat aan hun asielaanvraag, met name de vrees voor een voormalige werkgever geen geloof kan worden gehecht en zij de vrees voor de Venezolaanse autoriteiten evenmin aannemelijk maakten.

Hun tweede verzoek om internationale bescherming werd niet-ontvankelijk geacht bij gebrek aan nieuwe elementen, hetgeen door de Raad werd bevestigd in arrest nr. 257 613 van 2 juli 2021.

3.4. Artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen werden genomen, bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet stelt o.a.: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt, niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van dien aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

3.5. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers verzoeken om internationale bescherming al dan niet beantwoorden aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen laat op zich niet toe om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

3.6. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoekende partijen geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissingen van eerste, tweede en vierde verzoekende partij wordt op pertinente gronden gesteld: *“In dit geval blijkt uit uw administratieve dossier en uit uw verklaringen op het Commissariaatgeneraal dat uw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek, waarvoor de beslissing nu definitief is. Uw moeder verklaarde dat ze vreest dat bendeleden nog steeds op zoek zijn naar u en uw gezin. Verder haalde ze aan dat ze vreest dat u het slachtoffer zal worden van het bendegegeweld (CGVS, p. 5). Uw ouders verwezen echter ook al naar dit element in hun verzoeken om internationale bescherming. Er kon geen nood aan internationale bescherming in uw hoofdte uit worden afgeleid.*

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Ook de documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Deze artikelen en reportage verwijzen immers naar de algemene situatie in uw regio. Hieruit kan voor u persoonlijk geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden.”

In de bestreden beslissing van derde verzoekende partij wordt op pertinente gronden gesteld:

“In dit geval blijkt uit uw administratieve dossier en uit uw verklaringen op het Commissariaatgeneraal dat uw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek, waarvoor de beslissing nu definitief is. U verklaarde dat het erg gevaarlijk is in Venezuela en dat u vreest dat u het slachtoffer zal worden van het bendegeweld (CGVS, p. 5). Uw ouders verwezen echter ook al naar dit element in hun verzoeken om internationale bescherming. Er kon geen nood aan internationale bescherming in uwen hoofde uit worden afgeleid.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Ook de documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Deze artikelen en reportage verwijzen immers naar de algemene situatie in uw regio. Hieruit kan voor u persoonlijk geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden.”

In de bestreden beslissingen stelt de commissaris-generaal aldus vast en oordeelt hij dat er in het kader van hun verzoek om internationale bescherming voor en door verzoekende partijen geen eigen feiten zijn aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

3.7. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partijen het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissing, doch zij ondernemen geen ernstige poging om deze motieven te ontcrachten of weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan de verzoekende partijen toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel manifest in gebreke blijven. Zij gaan immers niet of nauwelijks *in concreto* in op de motieven in de bestreden beslissing, doch beperken zich louter tot het formuleren van algemene beweringen en kritiek en hoofdzakelijk het verwijzen naar algemene landeninformatie, waarmee zij echter geen afbreuk doen aan of een ander licht werpen op de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen en gevolgtrekkingen.

3.8. Vooreerst hekelen verzoekers dat het gehoor van eerste, tweede en vierde verzoekende partij drieëndertig minuten heeft geduurd en dat de moeder voor haar vier kinderen liet gelden dat zij reeds werden blootgesteld aan geweld evenals dat zij een vrees vertonen door de schaarste aan basisbenodigdheden (voedsel, water en elektriciteit). Zij stelt dat er behalve de vragen *“bij terugkeer, zouden uw kinderen dan persoonlijke problemen hebben?”*, *“Welke problemen hadden de kinderen anders nog in Venezuela?”* en *“Wat vreest u specifiek voor D.(...)?”*, niet verder werd ingegaan op enige vrees en deze thema's niet verder werden verdiept. Wat betreft het gehoor van derde verzoekende partij wordt aangevoerd dat dit slechts twintig minuten duurde en er slechts heel kort wordt ingegaan op haar persoonlijke vrees voor vervolging. Ook wordt er kritiek geuit op het feit dat in de bestreden beslissing van derde verzoekende partij met geen woord wordt gerept over wat hun moeder tijdens het gehoor van de drie overige verzoekende partijen over de vrees van derde verzoekende heeft gesteld. Volgens verzoekende partijen kan er daardoor geen sprake zijn van een grondig onderzoek waarbij de verzoekende partij de motieven van haar vrees tot vervolging, minstens tot ernstige schade kon uiteenzetten, noch werden de verzoekende partijen gerespecteerd in hun hoorrecht. Verzoekende partijen zijn tevens van mening dat men moeilijk kan stellen dat de verwerende partij het verzoek individueel, objectief en onpartijdig bestudeerde met inachtnaam van de elementen waarvan zij in kennis is.

De Raad stelt vast dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud van eerste, tweede en vierde verzoekende partij (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6) blijkt dat hun moeder in eerste instantie werd bevraagd naar de documenten en het filmpje die werden neergelegd (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Verzoekers' moeder gaf hierbij aan dat uit de neergelegde artikelen blijkt dat zij en de kinderen hierdoor niet terug kunnen naar Venezuela, en meer bepaald omdat er daar gewapende groepen zijn, die mensen bedreigen, moorden plegen en er tevens mensenhandel met minderjarigen is. Verzoekers' moeder lichtte hierbij verder toe dat de kinderen nog steeds blootgesteld kunnen worden aan dit soort geweld en dat hun aller leven in gevaar is zonder dat er mogelijkheid is tot bescherming door de overheid. Wanneer vervolgens gevraagd wordt of zij en haar familieleden persoonlijk voorkomen in de neergelegde stukken, wordt ontkennend geantwoord. Wanneer vervolgens gesteld wordt dat dit betrekking heeft op de algemene situatie en vervolgens gepolst wordt naar de persoonlijke problemen van haar kinderen komt verzoekers' moeder evenwel niet verder dan *“Uiteraard, die mensen zijn er nog, ze weten waar we wonen en blijven ons zoeken”*. Op de vraag of verzoekers' moeder

hiermee doelde op de asielmotieven die zij in haar eigen verzoek om internationale bescherming aanhaalde antwoordde verzoekers' moeder bevestigend. Vervolgens werd gevraagd naar welke andere problemen de kinderen in Venezuela hadden, waarna er door verzoekers' moeder gewezen wordt op de onveiligheid en de schaarste voor voeding, water en elektriciteit. Wanneer verzoekers' moeder specifiek gevraagd wordt naar wat zij vreest voor haar zoon, zijnde derde verzoekende partij laat zij gelden dat de angst voor iedereen hetzelfde is, dat ze vermoord kunnen worden, dat ze mishandeld kunnen worden, gezocht en gedood, dat haar dochters ontvoerd of verkracht kunnen worden en dat hun organen worden verkocht. Wanneer vervolgens opnieuw gevraagd wordt naar de specifieke vrees voor een van de kinderen ontkent verzoekers' moeder dat die er is en stelt zij dat de vrees voor iedereen hetzelfde is. Wanneer gevraagd werd of zij hieraan nog iets wil toevoegen stelt zij dat het voldoende is om wat later wanneer haar gevraagd werd of zij in de mogelijkheid was om alle elementen in verband met de kinderen te vermelden, te stellen dat zij alles heeft verteld.

Tijdens het persoonlijk onderhoud van derde verzoekende partij (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5) werd wel degelijk gevraagd de redenen waarom zij het land verlaten heeft te vertellen. Derde verzoekende partij stelde hierbij dat het heel gevaarlijk is, er veel huizen kapot zijn, er dingen worden gestolen, dat hij bang is voor de politie, dat ze mensen dood maken en gestuurd zijn door het leger. Wanneer haar vervolgens specifiek gevraagd wordt of zij nog andere problemen had antwoordde derde verzoekende partij ontkennend gevolgd met de stelling dat hij dat niet meer zo goed weet. Wanneer hem wordt gevraagd of hij nog iets wil vertellen, antwoordt derde verzoekende partij eveneens ontkennend.

De Raad stelt vast dat zowel verzoekers' moeder als derde verzoekende partij uitdrukkelijk bevestigend werden naar de persoonlijk problemen van de verzoekende partijen en de redenen waardoor zij in het bijzonder niet kunnen terugkeren, doch blijkt dat geen van beide enige specifieke en persoonlijk problemen hebben aangevoerd. Zij verwijzen beide naar een algemene situatie en verzoekers moeder ontkent uiteindelijk zelfs dat er persoonlijke problemen in hoofde van de kinderen voorhanden zijn. Verzoekers' moeder komt wanneer de eerste keer gevraagd wordt naar de persoonlijke problemen van de kinderen overigens niet verder dan de verwijzing naar haar asielmotieven die zij in het kader van haar eerdere verzoeken om internationale bescherming reeds aanhaalde.

Hoewel de persoonlijk onderhouden slechts respectievelijk twintig en drieëndertig minuten hebben geduurd blijkt uit deze vaststellingen dat verzoekende partijen wel degelijk voldoende de kans hebben gekregen hun motieven inzake hun vrees voor vervolging en het lopen van een risico op ernstige schade uiteen te zetten. Zij werden herhaaldelijk en uitdrukkelijk bevestigend naar eigen motieven en redenen. Verzoekende partijen kunnen dan ook niet ernstig voorhouden dat er *in casu* geen individueel, objectief en onpartijdig onderzoek is gebeurd, noch tonen zij een schending van het hoorrecht aan.

De vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient overigens steeds *in concreto* te worden aangetoond. De commissaris-generaal houdt bij het nemen van een beslissing steeds rekening met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen aangebracht door de asielzoeker. De Raad stelt vast dat verzoekers' moeder niet verder kwam dan te verwijzen naar de problemen die zij en haar echtgenoot kenden en de algemene situatie omtrent de veiligheid en humanitaire omstandigheden om vervolgens bij de concrete en persoonlijk motieven die in hoofde van derde verzoekende partij gelden zich opnieuw te beperken tot een algemeen betoog over wat er met haar kinderen allemaal zou "kunnen gebeuren", doch zonder echter enige concrete en persoonlijke redenen aan te brengen waaruit een gegronde vrees voor vervolging en reëel risico in hoofde van de verzoekende partijen zou kunnen blijken.

Verzoekende partijen verwijten de verwerende partij geen onderzoek te hebben verricht daar waar door verzoekers moeders gesteld werd dat zij vrezen voor hun veiligheid volgende uit hun eigen problemen alsook het bendegeweld, maar ook dat zij een vrees koesteren door de schaarste met betrekking tot basisbenodigdheden zoals water, voeding en elektriciteit.

Zoals reeds gesteld dient de vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade steeds *in concreto* te worden aangetoond.

De enkele verwijzing naar bendegeweld, zonder dat dit enigszins concreet wordt toegelicht, kan niet volstaan om aan te tonen dat zij persoonlijk een nood hebben aan internationale bescherming. Overigens werd hierover reeds definitief standpunt ingenomen in het kader van het verzoek om internationale bescherming dat door verzoekers' ouders werd ingediend.

De verwijzing door verzoekers' moeder naar haar eigen problemen, kan evenmin volstaan gezien hiervan reeds definitief is komen vast te staan dat aan de beweerde vrees voor een voormalige werkgever geen geloof kan worden gehecht en zij de vrees voor de Venezolaanse autoriteiten evenmin aannemelijk maakte.

Wat betreft de verwijzing naar algemene informatie over de humanitaire situatie en de socio-economische crisis in Venezuela brengen verzoekers opnieuw geen afdoende concrete, op hun persoon betrokken nieuwe feiten en elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de eerder gedane evaluatie van hun situatie en levensomstandigheden.

Overigens werd in de arresten met nrs. 243 900 en 257 613, geveld in het kader van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers' ouders reeds standpunt ingenomen omtrent deze elementen.

Zo werd in arrest nr. 257 613 nog gesteld:

“Verzoekers verwijzen in hun verzoekschrift naar de algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela.

In het kader van hun eerste verzoek oordeelde de Raad bij arrest nr. 243 900 in het kader van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet reeds: “(...) In casu blijkt niet dat verzoekers in deze context persoonlijk worden gevisieerd of dat zij behoren tot een groep van gevisieerde personen. Verzoekers tonen immers niet aan dat zij bij terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze zullen worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet in hun elementaire levensbehoeften zouden kunnen voorzien. Louter ten overvloede wijst de Raad er ook dat beide verzoekers hoog opgeleid zijn en een familiaal netwerk hebben, dat zij beiden over een carnet de la patria beschikken en dat zij nog steeds beschikken over de woning van tweede verzoekster in San Cristobal, die haar eigendom is (notities persoonlijk onderhoud man 11 oktober 2018, p. 14-15).”

Waar verzoekende partijen in hun verzoekschriften opnieuw verwijzen naar algemene informatie omtrent de socio-economische situatie in Venezuela, dient dan ook te worden opgemerkt dat zij geen afbreuk doen aan wat in hun hoofde reeds concreet werd vastgesteld in het kader van de verzoeken om internationale bescherming van hun ouders, die ook namens hen werden ingediend. Verzoekende partijen brengen ook op dit vlak geen persoonlijk en concrete elementen bij die hier een ander licht op zouden kunnen werpen.

Uit de notities van de persoonlijke onderhouden blijkt, zoals hoger reeds vermeld, dat de verwerende partij alles in het werk heeft gesteld om samen met verzoekende partijen alle elementen ter staving van hun verzoek vast te stellen. Zij en hun moeder, die voor eerste, tweede en vierde verzoekende partij aan het woord kwam tijdens hun persoonlijke onderhoud gelet op hun leeftijd, werden herhaaldelijk bevroegd naar persoonlijke en concrete elementen, doch zij kwamen telkenmale niet verder dan de verwijzing naar een algemene situatie en de problemen van de ouders. Derhalve kon de commissaris-generaal terecht vaststellen dat hun verzoeken om internationale bescherming uitsluitend berusten op dezelfde gronden die reeds door hun ouders werden aangehaald en waarvoor de beslissing reeds definitief is komen vast te staan en zij geen eigen elementen hebben aangebracht die een afzonderlijk onderzoek rechtvaardigen.

Uit de persoonlijke onderhouden blijkt dat verzoekende partijen voldoende en herhaaldelijk de kans hebben gekregen al hun concrete en persoonlijke motieven kenbaar te maken. Zij blijven met een algemeen betoog desbetreffend in gebreke.

Hierbij wijst de Raad er nog op dat de notities van de persoonlijke onderhouden worden opgesteld door een onpartijdige ambtenaar die er geen persoonlijk belang bij heeft de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker onjuist weer te geven en biedt als dusdanig de nodige garanties inzake objectiviteit. Verzoekende partijen tonen niet aan en zo blijkt evenmin uit de administratieve dossiers dat de *protection officer* onpartijdig zou zijn en hun verzoeken om internationale bescherming niet op individuele en objectieve wijze zou hebben onderzocht.

Hoewel verzoekende partijen thans in hun verzoekschriften enkel stellen dat de verwerende partij rekening dient te houden met hun individuele profiel met inbegrip van hun leeftijd en geslacht en de gevolgen hiervan op hun veiligheid in Venezuela, gaan zij eraan voorbij aan de nood aan internationale

bescherming *in concreto* moet worden aangetoond worden en verzoekende partijen blijven wat dat betreft in gebreke.

Uit de door verzoekende partijen aangehaalde wetsbepalingen volgt dat staten alle passende wettelijke en bestuurlijke maatregelen moeten nemen om er voor te zorgen dat een kind de bescherming en de zorg krijgt die het nodig heeft voor zijn welzijn en dat de eenheid van het gezin in stand kan worden gehouden.

Dit neemt niet weg dat wat een minderjarige vreemdeling betreft, een onderscheid moet worden gemaakt tussen de verschillende bevoegdheden van de betrokken overheidsdiensten. Bijgevolg kunnen overheidsdiensten het beginsel van het hoger belang van het kind enkel nastreven binnen hun omschreven bevoegdheden.

In die zin bevestigt de Raad, enerzijds, dat het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging vormt tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, zoals artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet voorschrijft.

Anderzijds, mag niet worden vergeten dat het de commissaris-generaal, en ook de Raad, in het kader van het asielcontentieux enkel toekomt inhoudelijk na te gaan of een vreemdeling, al dan niet minderjarig, voldoet aan de voorwaarden bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet opdat hem of haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan, mochten zij een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

In het kader van een beschermingsverzoek, *quod in casu*, kan de afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling dan ook enkel worden beoordeeld binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming. Het beginsel van het "*belang van het kind*" is in het specifieke kader van het zogenaamde asielcontentieux dan ook beperkt, zoals ook de Raad van State aanhaalde in zijn arrest nr. 223.630 van 29 mei 2013: "*Bovendien kan de algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen in uitvoering van Europese regelgeving en van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus*". *Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het IVRK, vloeit niet voort uit het kind zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn voor daden van vervolging van kindspecifieke aard zoals gedwongen huwelijk, kindsoldaten, vrouwelijke genitale verminking, ..."*

Uit de administratieve dossiers blijkt overigens dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de minderjarigheid van verzoekende partijen en in een aangepaste behandeling van hun verzoek om internationale bescherming heeft voorzien. Derde verzoekende partij werd op 30 november 2021 gehoord in aanwezigheid van haar raadvrouw en in hoofde van eerste, tweede en vierde verzoekende partij samen met hun moeder en raadvrouw, die daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid hebben gekregen om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Bovendien werd het persoonlijk onderhoud in kwestie afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie erop gewezen heeft dat verzoekende partijen minderjarig zijn en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het Kind van 20 november 1989 op verzoekende partijen van toepassing is. De commissaris-generaal heeft derhalve volgens de Raad tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.

De loutere verwijzing naar algemene informatie in het verzoekschrift, waaruit blijkt dat zij een verhoogd risico lopen omdat de overheid de schuld voor de COVID-epidemie in de schoenen van terugkerende migranten schuift en er sprake is van mensenrechtenschendingen, heeft geen betrekking op hun persoon, en volstaat aldus niet om de aangevoerde vrees voor vervolging en reëel risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk te maken.

Het louter verwijzen naar algemene informatie is daarenboven geenszins van aard afbreuk te doen aan de pertinente conclusie in de bestreden beslissingen dat verzoekende partijen in het kader van hun verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hen een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen.

Waar verzoekende partijen stellen dat de verwerende partij moeilijk kan voorhouden dat de verzoekende partijen zullen kunnen genieten van een doeltreffende en van een niet tijdelijk bescherming conform artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, wordt opgemerkt dat een dergelijke motivering niet in de bestreden beslissingen is terug te vinden.

3.9. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet oordeelt dat verzoekende partijen in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hen een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

3.10. De Raad kan de bestreden beslissingen slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / IV, RvV X / IV, RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De beroepen worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF